Td011_5

Ν άνοιξε χείλι μ’ άνοιξε γλυκά να τραγουδήσεις
για την καμένη την καρδιά
για την καμένη την καρδιά την παραπονεμένη
ώρες με βάζει και γελώ
ώρες με βάζει και γελώ ώρες με βάζει και κλαίου.
Δεν έχου καέναν να μι δγει
δεν έχου καέναν να μι δγει κερί να με ανάβει
μόν’ έχω τρεις γειτόνισσες
μόν’ έχω τρεις γειτόνισσες κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια μι φέρ’ κρύο νερό
η μια μι φέρ’ κρύο νερό κι η άλλ’ μούστο σταφύλι
κι η τρίτη κι η καλύτερη
κι η τρίτη κι η καλύτερη μι φέρ’ αφράτο μήλο.
Δεν έχω καέναν να μι δγει.

Ν άνοιξε χείλι μ’ άνοιξε γλυκά να τραγουδήσεις
για την καμένη την καρδιά την παραπονεμένη
ώρες με βάζει και γελώ ώρες με βάζει και κλαίου.
Δεν έχου καέναν να μι δγει κερί να με ανάβει
μόν’ έχω τρεις γειτόνισσες κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια μι φέρ’ κρύο νερό κι η άλλ’ μούστο σταφύλι
κι η τρίτη κι η καλύτερη μι φέρ’ αφράτο μήλο.
Δεν έχω καέναν να μι δγει.